Αντιπροσωπεία των μοναζόντων της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας επισκέφθηκε τις αιγυπτιακές μονές της Ανατολικής ερήμου

Κατά το διήμερο 30 Απριλίου – 1 Μαΐου 2023 η αντιπροσωπεία των μοναζόντων της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας με επικεφαλής τον πρωτοσύγκελο του Πατριαρχείου Μόσχας μητροπολίτη Βοσκρεσένσκ Διονύσιο, η οποία με ευλογία του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κυρίλλου και με πρόσκληση του Αγιωτάτου Πατριάρχη της Κοπτικής Εκκλησίας Θεοδώρου Β΄ πραγματοποιεί προσκύνημα στα κοινά χριστιανικά ιερά σεβάσματα της Αιγύπτου, επισκέφθηκε τις Λαύρες του Αγίου Αντωνίου του Μεγάλου και του Παύλου του Θηβαίου στην Ανατολική (Αραβική) έρημο μεταξύ της κοιλάδας του Νείλου και των ακτών της Ερυθράς Θαλάσσης.

Ο πρώτος σταθμός της αντιπροσωπείας στην Ανατολική έρημο στις 30 Απριλίου, την Κυριακή των Μυροφόρων, ήταν η Λαύρα του Αντωνίου του Μεγάλου. Αυτή η μονή ανηγέρθη στις αρχές του 4^{ου} αι. στους πρόποδες του βουνού, όπου ασκήτευσε ο ιδρυτής του μοναχισμού και θεωρείται ανέκαθεν ένα από τα σπουδαιότατα σημεία χριστιανικού προσκυνήματος.

Στους πρόποδες του βουνού υποδέχθηκε τους προσκεκλημένους ο καθηγούμενος της μονής επίσκοπος Ιούστος.

Στη συνέχεια ο μητροπολίτης Βοσκρεσένσκ Διονύσιος πλαισιούμενος από τα ιερωμένα μέλη της αποστολής τέλεσε τη Θεία Λειτουργία σε έναν από τους αρχαιότερους ναούς της μονής. Μετά το πέρας της Θείας Μυσταγωγίας ο Σεβασμιώτατος κ. Διονύσιος κήρυξε το θείο λόγο και μεταξύ άλλων τόνισε:

«Χριστός Ανέστη! Αυτή τη χαροποιό ημέρα της Κυριακής σας διαβιβάζω τον χαιρετισμό του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών Κυρίλλου, με την πρωθιεραρχική ευλογία του οποίου η αντιπροσωπεία μας ευρίσκεται εδώ. Σας συγχαίρω όλους και ιδιαιτέρως τις ευρισκόμενες ανάμεσά μας αδελφές για την 3η Κυριακή μετά το Πάσχα, που είναι αφιερωμένη στη μνήμη των Αγίων Μυροφόρων, οι οποίες υπηρέτησαν τον Κύριο και ήταν μάρτυρες της από νεκρών Αναστάσεώς Του. Καθεμία από εσάς κομίζει τη μερίδα αυτής της διακονίας των Αγίων γυναικών. Και στα μάτια μας, και στα μάτια της Αγίας Εκκλησίας, η καθεμία από εσάς είναι μυροφόρος.

Σήμερα, σε αυτό το αρχαίο τιμώμενο ιερό καθίδρυμα τελέσαμε τη Θεία Λειτουργία. Είναι μεγάλο έλεος του Θεού, διότι η θέση, όπου ευρισκόμεθα, είναι πράγματι ιερά, πλήρης ιερών αναμνήσεων. Ο ναός, όπου συγκεντρωθήκαμε κάτω από τη στέγη του, ανάγεται στον 6ο αι. μ.Χ. και στεγάζεται στο μοναστηριακό πύργο. Τα παλαιά χρόνια την εποχή των επιδρομών των νομάδων βεδουίνων σε αυτό τον πύργο αποσύρονταν οι μοναχοί, προσευχόμενοι στον Θεό, προκειμένου να φυλάξει ο Κύριος τη μονή τους, εάν αυτό ήταν το άγιο θέλημά Του. Ακόμη παλαιότερα, πάνω από τη μονή ψηλά στο βουνό ασκήτευσε ο Άγιος Αντώνιος ο Μέγας.

Πολλοί αιώνες έχουν παρέλθει από την εποχή όπου στη μονή επιτίθονταν οι ερημίτες νομάδες, παρόλο που γνωρίζουμε ότι τις μεταγενέστερες εποχές την απειλούσαν κατ' επανάληψιν το ενδεχόμενο κατάργησης και λεηλασίας της. Τούτο έμεινε στο παρελθόν. Έχουν αλλάξει οι καιροί, όπως έχουμε αλλάξει και εμείς. Εμείς, οι οποίοι ζούμε σήμερα, δεν είμαστε ίδιοι με τους χριστιανούς, οι οποίοι υπηρετούσαν τον Κύριο την εποχή της επίγειας ζωής του Οσίου Αντωνίου. Και ακόμη δεν είμαστε καν εκείνοι, οι οποίοι ζούσαν μερικές γενιές πριν από εμάς. Παρά ταύτα αναλλοίωτο παραμένει το βασικότερο. Πρώτον, δεν έχει αλλάξει ο Ίδιος ο Χριστός, δεύτερον, δεν έχει αλλάξει αυτή η παλαιά μοναχική σοφία: εάν συμβεί κάτι φοβερό, εάν αντιμετωπίζουμε τη σωματική και την πνευματική απειλή, οφείλουμε να απομακρυνθούμε στο πύργο, ο οποίος είναι η Εκκλησία του Χριστού.

Παρομοίως καλούμαστε να κινηθούμε σήμερα και εμείς, αγαπητοί μου. Όχι μόνον τη χαλεπή στιγμή, αλλά και κάθε ημέρα της ζωής μας πρέπει να επιδιώκουμε να μεταβαίνουμε στον ναό για ακολουθία, να επιδιώκουμε να συμμετέχουμε στη Θεία Ευχαριστία, να μεταλαμβάνουμε των αυθεντικών Σώματος και Αίματος του Κυρίου μας. Και τότε μπορούμε να ελπίζουμε ότι Αυτός ως

Αγαθός και Φιλάνθρωπος θα μας ακούσει, ελεήσει και σώσει.

Ως χριστιανοί γνωρίζουμε αυτή την αλήθεια. Επωμιζόμαστε επίσης την ευθύνη για να μεταδώσουμε αυτές τις γνώσεις σ' εκείνους στους οποίους δεν έχουν ακόμη φθάσει, καταφέρνοντας να τους φέρουμε σε αυτό το σωτήριο πύργο, εάν το επιθυμήσουν. Χριστός Ανέστη!»

Μετά τη Θεία Μυσταγωγία ο μητροπολίτης Διονύσιος και η συνοδεία του ξεναγήθηκαν στον ευρύτερο χώρο της Λαύρας και ενημερώθηκαν για την ποικίλη παραγωγική δραστηριότητά της, καθώς μετέβαιναν στους μοναστηριακούς ναούς. Η αδελφότητα της μονής ανέρχεται σε περισσότερους από 300 αδελφούς.

Την 1η Μαΐου οι Ρώσοι προσκυνητές μετέβησαν σε μια άλλη αρχαία Λαύρα της Ανατολικής ερήμου, η οποία ιδρύθηκε λίγο αργότερα από τη μονή του Αγίου Αντωνίου, τη μονή του Οσίου Παύλου του Θηβαίου. Στην είσοδο της μονής την αντιπροσωπεία υποδέχθηκε ο μητροπολίτης Μααντίας Μπασάτα και Νταρ ες Σαλάμ Δανιήλ, Αρχιγραμματέας της Ιεράς Συνόδου και πρόεδρος της Πατριαρχικής Επιτροπής επί Μονών και Μοναχικού Βίου της Κοπτικής Εκκλησίας, ο οποίος προσφάτως επισκέφθηκε τη Ρωσία ως επικεφαλής αντιπροσωπειών των Κοπτών μοναχών.

Την ίδια ημέρα μέλη της αντιπροσωπείας τέλεσαν τη Θεία Λειτουργία στον μοναστηριακό ναό επ' ονόματι του Οσίου Μάρκου του Ασκητού, ο οποίος ανηγέρθη στο σπήλαιο, όπου στεγαζόταν το κελί αυτού του Αγίου του 13ου αι.

Μετά το πέρας της Θείας Μυσταγωγίας η αντιπροσωπεία του Πατριαρχείου Μόσχας παρακάθισε σε επίσημη δεξίωση, την οποία επεφύλαξε προς τιμήν της ο καθηγούμενος της μονής του Οσίου Παύλου του Θηβαίου.

Ο μητροπολίτης Δανιήλ προσφώνησε τον πρωτοσύγκελο του Πατριαρχείου Μόσχας και τη συνοδεία του.

Ακολούθησε εκτενής συναναστροφή με τον καθηγούμενο και τους αδελφούς της μονής του Οσίου Παύλου, κατά την οποία συζητήθηκαν θέματα του μοναστηριακού βίου και της λατρευτικής ζωής, που χαρακτηρίζουν τις παραδόσεις της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας και της Κοπτικής Εκκλησίας.

Στις 2 Μαΐου η αντιπροσωπεία αναχώρησε για την έρημο της Νιτρίας, όπου συνέχισε το

προσκύνημα στους Αγίους τόπους της Αιγύπτου.

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/90299/